

Maar zwarte Piet gaat gewoon door. “Kijk. Zo gaat dat.” Hij klapt het doosje open en drukt op een knopje. Het doosje piept en er verschijnt een vrolijk plaatje, van Sinterklaas zelf.

“Kijk, en nu typ ik het adres in en kijk, hier links staan de namen van de kinderen en daar rechts hun verlanglijstje. En druk ik op dit knopje dan staat er of ze wel lief geweest zijn en druk ik...” Piet kakelt opgewonden door, zo trots is hij op de computer. Hij hoort zelfs niet dat Sinterklaas hem vraagt om even zijn mond te houden.

Sinterklaas voelt in zijn zak, pakt een flinke stevige chocolade muis en mikt de muis recht in de kwebbelende mond van Piet. “Hap,” doet Piet. Meteen is het stil.

“Zo,” zegt Sinterklaas. “Heb ik het echt goed begrepen ? Heb jij het hele grote boek in de computer gezet ?” Piet knikt en slikt de chocola in zijn mond weg. “Maar ik snap helemaal niets van computers. Hoe kan ik dat nu bedienen ?” Sinterklaas kijkt een beetje bedroefd.

“Echt, Sinterklaas, met een computer gaat alles vééél beter en vééél sneller. Ik zal het wel uitleggen.” En zwarte Piet begint te vertellen.

Na vijf minuutjes snapt Sinterklaas hoe het werkt. Het is helemaal niet moeilijk. En het is een stuk sneller dan al dat bladeren in het grote boek, vooral als het een beetje waait is dat grote boek best lastig.

Sinterklaas heeft een vreselijke hekel aan computers, maar hij geeft eerlijk toe dat Piet dit best goed heeft gedaan.

“En waar is het grote boek ?” vraagt Sint.

“In Spanje,” antwoordt Piet trots.

“Toch wil ik dat er een zwarte Piet naar Spanje gaat, om het boek op te halen. Ik wil mijn grote boek bij me hebben,” zegt Sinterklaas. En dus gaat er een zwarte Piet op weg naar Spanje.

Sinterklaas gaat verder. Zo langzamerhand komt de hele stoet in Groningen. Af en toe typt de Sint iets op de computer en leest dan het antwoord. Hij pakt de kadootjes en geeft ze aan de pieten die overal langs gaan.

Sint wijst op de school. “Daar moeten we ook even langs, Piet, voor de kleintjes, net als vorig jaar.”

Sinterklaas typt het adres van de school in.

De computer piept even en Sint leest voor. “Groep 4 en 5 zitten bij elkaar in de klas. Bij juf Jannie ?” Sint kijkt verbaasd. Hij trekt zijn wenkbrauwen op en leest verder. “En die juf ‘Jannie’ lust geen chocolade meer, want ze is veel te mager geworden ?? En juf Jannie gaat scheiden van haar man, en die heet Hendrik ???”

Sinterklaas kijkt Piet boos aan.

“Zelfs uit mijn hoofd weet ik nog dat groep 4 en 5 bij juf Joanne in de klas zitten. En ze gaat niet scheiden, ze gaat juist trouwen. En niet met Hendrik !!”

Piet kijkt een beetje verlegen. “Typfoutje, Sinterklaas. Het was een beetje laat toen ik aan het overtypen was.”

Sinterklaas bromt een beetje. Hij kan niet echt boos blijven, zwarte Piet kijkt heel erg sip, hij had zò zijn best gedaan, de hele zomer lang. En Sinterklaas weet ook wel dat iedereen soms wel eens een typefoutje maakt. Zwarte Piet typt snel alles in op de computer en geeft hem weer aan Sinterklaas. “Zo, Sinterklaas, nu klopt alles weer.” Snel gaan ze verder, gelukkig gaat alles nu goed. Alle kadootjes komen goed terecht.

Als het licht wordt gaan ze allemaal slapen, pas als de nacht weer komt worden ze wakker om op stap te gaan.